

Преюдициално запитване от Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság (Унгария), постъпило на
28 юли 2014 г. — Herrenknecht AG/Hév-Sugár Kft.

(Дело C-366/14)

(2014/С 351/07)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság

Страни в главното производство

Ищец: Herrenknecht AG

Ответник: Hév-Sugár Kft.

Преюдициални въпроси

- 1) Как трябва да се тълкува член 23, параграф 1 от Регламент № 44/2001/ЕО на Съвета ⁽¹⁾ във връзка с въпроса коя юрисдикция има изключителна компетентност, когато в общите условия на договор договарящите се страни са предоставили на няколко различни юрисдикции компетентността да разгледат спорове, породени от договора: има ли право ищецът да избере свободно между юрисдикцията с изключителна компетентност и юрисдикцията, чиято компетентност е алтернативна, и може ли да се направи извод, че запитващата юрисдикция има изключителна компетентност да разгледа спора?
- 2) Как трябва да се тълкува член 3, параграф 1 от Римската конвенция за приложимото право към договорните задължения ⁽²⁾ във връзка с въпроса кое е националното право, чиито материалноправни норми се прилагат при разглеждането на договор, когато в общите условия на договора договарящите се страни са посочили като приложимо право националното право на различни държави членки?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).

⁽²⁾ Римската конвенция от 19 юни 1980 година за приложимото право към договорните задължения (ОВ L 266, 1980 г., стр. 1).

**Жалба, подадена на 4 август 2014 г. от Walcher Meßtechnik GmbH срещу решението, постановено
от Общия съд (шести състав) на 22 май 2014 г. по дело T-95/13, Walcher Meßtechnik GmbH/Служба
за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)**

(Дело C-374/14 P)

(2014/С 351/08)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Walcher Meßtechnik GmbH (представител: S. Walter, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение на шести състав на Общия съд на Европейския съюз от 22 май 2014 г. по дело T-95/13, както и спорното решение на първи апелативен състав на СХВП от 13 декември 2012 г. по преписка R1779/2012-1,

- при условията на евентуалност, да се отмени Решение на шести състав на Общия съд от 22 май 2014 г. по дело T-95/13 и да се върне делото на Общия съд,
- да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания, от които първото е съставено от три части.

1. Първо основание

Обжалваното съдебно решение нарушавало член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009⁽¹⁾ по три причини:

- при преценката на годността на даден знак да бъде регистриран следвало да се изходи от съдържанието на стоките и/или услугите. Не това направил Общият съд. Вместо това той се позовал на интернет страницата на жалбоподателя и на списъка от стоки на една американска марка, които не били предмет на спора.
- дори във възприетото от Общия съд значение на думата „HIPERDRIVE“ знакът „HIPERDRIVE“ описвал само една характеристика на команден лост. Чрез твърдяното описание на частта от командния лост, интегрирана във въпросните стоки, обаче не се описвали съществени характеристики на самите стоки. По този начин Общият съд неправилно приложил установените за тази цел в по-ранната съдебна практика на Съюза критерии (вж. решение на Общия съд от 15 януари 2013 по дело T-625/11, BSH/CXВП [ecoDoor]⁽²⁾ и Решение на Съда от 10 юли 2014 г. по дело C-126/13 P, BSH/CXВП⁽³⁾, т. 27).
- очевидно погрешното предположение на Общия съд, че „HIPER“ било равностойно на „hurer“, макар че тези понятия никога не се използвали като синоними, се основавало на погрешното твърдение, че както „HIPER“, така и „hurer“ се произнасяли по един и същи начин на английски език. Това очевидно погрешно твърдение на Общия съд не било нито подкрепено с доказателства, нито мотивирано, въпреки многобройните примери на жалбоподателя в противен смисъл. Въпросът дали мотивите към Решение на Общия съд са противоречиви или недостатъчни бил правен въпрос.

2. Второ основание:

- обжалваното съдебно решение нарушавало общите принципи на правото на Съюза, по-специално принципа на равно третиране и забраната за произволно тълкуване. Съществувала установена практика на СХВП, според която при регистрацията съставната част „HIPER“ не се отъждествявала с „hurer“. Тази практика съществувала преди регистрацията на спорния знак и продължила да съществува и след това. Настоящият случай бил различен от случаите, в които заявителите се позовавали само на по-ранни заявки за регистрация. Фактът, че след оспорването на въпросните заявки за регистрация СХВП не е оспорила повече марки, съдържащи елемента „HIPER“, показвал, че оспорването на заявката за регистрация безспорно нарушава принципа на равно третиране и забраната за произволно тълкуване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

⁽²⁾ ECLI:EU:T:2013:14.

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2014:2065.

Преюдициално запитване от Supreme Court. (Ирландия), постъпило на 7 август 2014 г. — С v М

(Дело C-376/14)

(2014/C 351/09)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court